

ประวัติ 传记 HISTORY

พระพุทธมหาสุวรรณปฏิมากร

帕普马哈苏皖那帕蒂玛格佛

Phra Sukhothai Traimit Golden Buddha Image

ร่วมสร้าง
พระมหามณฑป
พระพุทธรูปทองคำ
ใหญ่ที่สุดในโลก

เพื่อเฉลิมพระเกียรติ
๘๐ พรรษา

ติดต่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่
วัดไตรมิตรวิทยาราม วรวิหาร (สำนักงานโครงการ)
โทรศัพท์ 0-2222-7470 โทรสาร 0-2623-1227
0-2623-1226, 0-2623-1219, 0-2623-1279
www.wattraimit.com

ประวัติ
พระพุทธมหาสุวรรณปฏิมากร
หรือ
พระพุทธรูปทองคำสุโขทัยไตรมิตร

วัดไตรมิตรวิทยาราม

เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

ขออำนาจความศักดิ์สิทธิ์ของพระพุทธมหาสุวรรณปฏิมากร หรือพระพุทธรูปทองคำสุโขทัยไตรมิตรปูชนียวัตถุมหัศจรรย์องค์นี้ ขอได้โปรดช่วยปกป้องคุ้มครองทุก ๆท่านที่ได้มีโอกาสเข้ามายังสถานที่อันศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้ ขอแสดงความยินดีและขอต้อนรับทุก ๆ ท่านด้วยไมตรีจิตยิ่ง

ก่อนอื่น ก็จะขอแนะนำประวัติความเป็นมาของพระพุทธมหาสุวรรณปฏิมากร หรือพระพุทธรูปทองคำสุโขทัยไตรมิตรองค์ที่ทุก ๆ ท่านกำลังได้ชมและนมัสการกราบไหว้ในขณะนี้ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ อันจะก่อให้เกิดศรัทธาปสาทะในปูชนียวัตถุมหัศจรรย์องค์นี้มากยิ่งขึ้น

พระพุทธมหาสุวรรณปฏิมากร หรือพระพุทธรูปทองคำสุโขทัยไตรมิตรองค์นี้ จัดเป็นปูชนียวัตถุมหัศจรรย์ของโลก เป็นพระพุทธรูปทองคำปางมารวิชัย เป็นศิลปะพุทธปฏิมากรรมสมัยสุโขทัยบริสุทธิ์ หรือยุคสมัยสุโขทัยรุ่งเรือง เป็นพระพุทธปฏิมากรรมสร้างด้วยทองคำเนื้อเจ็ด ในรัชสมัยของพ่อขุนรามคำแหงมหาราช พระมหากษัตริย์พระองค์ที่ ๓ แห่งราชวงศ์พระร่วง มีหน้าตักกว้าง ๖ ศอก ๕ นิ้ว สูงจากฐานทับเกษตรถึงพระเกตุมาลา ๗ ศอก ๑ คืบ ๙ นิ้ว น้ำหนักประมาณ ๕ ตันครึ่ง มีอายุจนถึงปัจจุบันประมาณ ๗๐๐ กว่าปี เป็นพระพุทธรูปทองคำที่มีพระพุทธ-

ลักษณะประณีตงดงาม อ่อนช้อย วิจิตร บรรจงเกินกว่าโลกีย์วิสัย มีความงดงามคล้าย ๆ จะเคลื่อนไหวองค์ได้ เหมือนจะสร้างสรรค์ไว้ด้วยอำนาจเทวฤทธิ์ นับเป็นพระพุทธรูปทองคำแท้ที่เป็นสมบัติอันล้ำค่ายิ่งของพระพุทธศาสนาและของประเทศไทย และเป็นพระพุทธรูปทองคำองค์แรกของเมืองไทยที่ถูกบันทึกไว้ในหนังสือกินเนสบุ๊ค ซึ่งเป็นหนังสือที่บันทึกสิ่งที่เป็นที่สุดของโลกไว้อย่างละเอียด จนได้รับความเชื่อถือจากนานาประเทศทั่วโลกได้บันทึกความมหัศจรรย์ยิ่งใหญ่ของพระพุทธมหาสุวรรณปฏิมากรหรือพระพุทธรูปทองคำสุโขทัยไตรมิตรองค์นี้ไว้ว่า

"ปูชนียวัตถุที่มีคุณค่ามาก เป็นพระพุทธรูปทองคำแท้ ศตวรรษที่ ๑๕ หนัก ๕ ตันครึ่ง สูง ๓.๐๔ เมตร ประดิษฐานอยู่ที่วัดไตรมิตรวิทยาราม กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย มีมูลค่าประมาณ ๒๘.๕ ล้านปอนด์ เพราะพระพุทธมหาสุวรรณปฏิมากรหรือพระพุทธรูปทองคำสุโขทัยไตรมิตรองค์นี้ ประกอบด้วยสิ่งที่จัดว่าเป็นที่สุดของโลกไว้ถึง ๓ อย่างด้วยกัน คือ

๑. มีขนาดขององค์พระใหญ่มหึมา มีหน้าตักกว้าง ๖ ศอก ๕ นิ้ว สูงถึง ๗ ศอก ๑ คืบ ๙ นิ้ว
๒. มีพระพุทธลักษณะที่อ่อนช้อยงดงามล้ำเลิศ สร้างขึ้นในสมัยที่กรุงสุโขทัยเป็นราชธานี มีอายุจนถึงปัจจุบัน ๗๐๐ กว่าปี
๓. สร้างด้วยโลหะทองคำแท้ มีมูลค่าตามที่ถูกบันทึกไว้ในหนังสือกินเนสบุ๊คถึง ๒๘.๕ ล้านปอนด์"

เพราะเหตุนี้ จึงจัดว่าเป็นที่สุดของโลกในด้านปูชนียวัตถุมหัศจรรย์และปูชนียวัตถุดังกล่าวนั้นก็คือ พระพุทธมหาสุวรรณปฏิมากรหรือพระพุทธรูปทองคำสุโขทัยไตรมิตรองค์นี้ แล.

แต่เดิม พระพุทธมหาสุวรรณปฏิมากร หรือพระพุทธรูปทองคำสุโขทัยไตรมิตรปูชนียวัตถุมหัศจรรย์องค์นี้ มีปูนปั้นพอกปิดบังอำพรางไว้ และประดิษฐานอยู่ที่พระอุโบสถวัดโชตนารามพระอารามหลวง หรือวัดพระ-

ยาไกร ตั้งอยู่ในเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ซึ่งในปัจจุบันนี้ก็คือ สถานที่ตั้งของบริษัท อิสเอเซียติก จำกัด นั่นเอง

วัดโชตนารามนั้น ในอดีตแต่เดิมมีชื่อว่า *วัดพระยาไกร* ปรากฏตามหลักฐานจดหมายเหตุที่พระพุทธรูปปูนปั้นหรือพระพุทธมหาสุวรรณปฏิมากรนี้ก่อนที่จะอัญเชิญมาประดิษฐาน ณ วัดไตรมิตรวิทยาราม มีหลักฐานว่าเป็นวัดที่สร้างมาก่อนปีพุทธศักราช ๒๓๔๔ กาลภายหลังต่อมา พระยาโชฎึกราชเศรษฐี (เจ้าสัวบุญมา) ซึ่งเป็นข้าหลวงเดิมของพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๓ ได้ทำการบูรณะปฏิสังขรณ์เสร็จแล้วได้น้อมถวายเป็นพระอารามหลวง ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๓ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ และได้รับการสถาปนาขึ้นเป็นพระอารามหลวงมีนามว่า *วัดโชตนาราม*

ต่อมา ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระปิยมหาราชเจ้า รัชกาลที่ ๕ วัดโชตนารามพระอารามหลวงแห่งนั้นได้กลายสภาพเป็นวัดร้าง ไม่มีผู้ปกครองดูแล ปล่อยให้เสนาสนะสงฆ์พร้อมทั้งพระอุโบสถอันเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปปูนปั้นก็คือ *พระพุทธรูปทองคำสุโขทัยไตรมิตร*องค์นี้ต้องปรักหักพังชำรุดทรุดโทรมเสียหายมาโดยลำดับ สถานที่ภายในบริเวณวัดโชตนารามทั้งหมดจึงกลายเป็นที่รกร้างว่างเปล่า ประกอบกับทางบริษัท อิสเอเซียติก จำกัด ได้แสดงความประสงค์ขอเช่าสถานที่ของวัดโชตนารามทั้งหมดเพื่อดำเนินกิจการของบริษัท เมื่อได้รับอนุญาตจากทางราชการให้ดำเนินกิจการของบริษัทแล้ว ก็ได้ทำการรื้อถอนเสนาสนะสงฆ์ที่ปรักหักพังจนหมดสิ้นคงเหลือไว้เพียงพระอุโบสถที่มีพระพุทธรูปปูนปั้นและพระพุทธรูปทองสัมฤทธิ์ ซึ่งมีองค์พระขนาดใหญ่เท่ากันเพียง ๒ องค์เท่านั้นที่ยังประดิษฐานอยู่ ทางการคณะสงฆ์ในสมัยนั้นจึงมีเถระบัญชาให้วัดไตรมิตรวิทยาราม และวัดไผ่เงินโชตนาราม

ไปอัญเชิญพระพุทธรูป ๒ องค์ขนาดใหญ่นั้นนำไปประดิษฐานเก็บรักษาไว้ แล้วในปีพุทธศักราช ๒๔๗๘นั้นเอง ทางวัดไผ่เงินโชตนารามก็ได้ไปอัญเชิญพระพุทธรูปทองสัมฤทธิ์ซึ่งประดิษฐานอยู่ด้านหน้า นำไปประดิษฐานรักษาไว้ ณ วัดไผ่เงินโชตนาราม ส่วนทางวัดไตรมิตรวิทยาราม โดยมีพระมหาเจียม กมโล เป็นประธาน ก็ได้ไปอัญเชิญพระพุทธรูปปูนปั้นองค์ที่ยังเหลืออยู่ นำมาประดิษฐานรักษาไว้ ณ วัดไตรมิตรวิทยาราม โดยครั้งแรกประดิษฐานที่เพิงสังกะสีข้างองค์พระเจดีย์ที่ชำรุดเสียหาย ทางด้านทิศตะวันออกของพระอุโบสถหลังเก่า เพราะยังหาสถานที่ประดิษฐานที่เหมาะสมไม่ได้

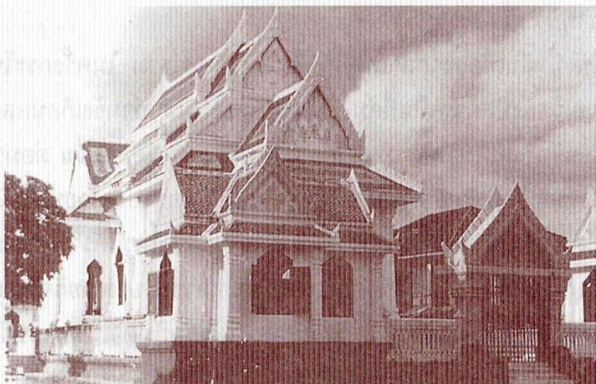
พระพุทธรูปปูนปั้นองค์นั้น ก็ยังคงประดิษฐานอยู่ที่เพิงสังกะสีข้างองค์พระเจดีย์วัดไตรมิตรวิทยารามตลอดมาเป็นเวลาถึง ๒๐ ปี และได้ถูกกระเทาะปูนปั้นหุ้มองค์พระออกเปิดเผยความลี้ลับให้ปรากฏแก่ชาวโลกทราบว่า เป็นทองคำแท้ จนกลายเป็นปูชนียวัตถุมหัศจรรย์ของโลก ในวันที่ ๒๕ เดือนพฤษภาคม ๒๔๙๘ ซึ่งเป็นระยะกาลใกล้จะถึงกึ่งพุทธกาลหรือ ๒๕ พุทธศตวรรษ ซึ่งจะมีรัฐพิธีเฉลิมฉลองเป็นการใหญ่ จึงนับได้ว่าเป็นความมหัศจรรย์ยิ่งใหญ่แก่วงการพระพุทธศาสนาในประเทศไทยมาจนตราบท่าทุกวันนี้

ทั้งนี้ สืบเนื่องจากสาเหตุที่วัดไตรมิตรวิทยาราม ในครั้งกระโน้นทั่วทั้งบริเวณวัดยังมีสภาพเป็นที่ลุ่ม มีสระคูคลอง มีน้ำท่วมขังเกือบตลอดทั่วทั้งบริเวณวัด แต่เดิมวัดไตรมิตรวิทยารามนี้มีชื่อว่า *วัดสามจีน* ต่อมาคณะกรรมการของวัดประกอบด้วยข้าราชการ พ่อค้า และ ประชาชน ซึ่งมี พระเดชพระคุณท่าน*เจ้าคุณพระวีรธรรมมุนี* เจ้าอาวาสวัดไตรมิตรวิทยาราม เป็นประธาน พร้อมด้วย น.อ.หลวงศุภชลาศัย นร.หลวงบริบาลเวชกิจ นายสนิท เทวินทร์ภักดี และนายกำธร วิสุทธิผล ได้ร่วมกันดำเนินการปรับปรุง

บูรณะปฏิสังขรณ์เสนาสนะสงฆ์พร้อมด้วยพระอุโบสถหลังใหม่จนเสร็จเรียบร้อย ในปีพุทธศักราช ๒๔๘๒ และได้รับการเปลี่ยนนามของวัดใหม่เป็นทางการว่า *"วัดไตรมิตรวิทยาราม"*

ต่อมา ในปีพุทธศักราช ๒๔๙๗ ก็ได้เริ่มดำเนินการก่อสร้างพระวิหารหลังใหม่ขึ้น เพื่อเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปปูนปั้นองค์ที่ทางวัดได้อัญเชิญมาจากวัดโชตนารามดังกล่าวแล้ว ให้เหมาะสมกับที่เป็นปูชนียวัตถุที่ควรแก่การเคารพ สักการะบูชา ของพุทธศาสนิกชน และเพื่อเป็นการประกาศความเจริญรุ่งเรืองแห่งพระพุทธศาสนาสืบไปในอนาคตด้วย

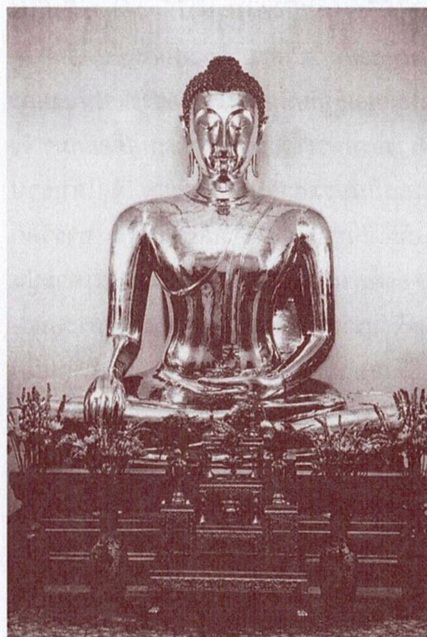
ครั้นพระวิหารซึ่งมีความกว้าง ๒๐ เมตร ยาว ๒๘ เมตร ทรงจตุรมุขหลังที่ประดิษฐานพระพุทธรูปทองคำในปัจจุบัน ใกล้จะสำเร็จเรียบร้อยทุกอย่าง ทางวัดไตรมิตรวิทยาราม ก็ได้จัดทำพิธีอัญเชิญพระพุทธรูปปูนปั้นองค์นั้นขึ้นประดิษฐานบนพระวิหารหลังใหม่นั้น และได้จัดทำพิธีอัญเชิญในวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๔๙๘ และเพราะเหตุที่อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการเคลื่อนย้ายในขณะนั้น ไม่ทันสมัยเหมือนในปัจจุบัน ฉะนั้นการเคลื่อนย้ายองค์พระซึ่งมีขนาดใหญ่ถึงเพียงนั้น จึงดำเนินไปโดยยากลำบากอย่างยิ่ง เพราะต้องอาศัยแรงงานของประชาชน พระภิกษุ สามเณร

เป็นส่วนใหญ่ เครื่องทุ่นแรงที่มีอยู่บ้างก็มีเพียงรอก สำหรับกว้านองค์พระขึ้นอย่างเดียว ทางวัดได้เริ่มทำการเคลื่อนย้ายองค์พระตั้งแต่เช้าจรดเย็น การเคลื่อนย้ายก็ทำได้เพียงแค่ย้ายองค์พระมาประดิษฐานอยู่ใกล้ ๆ กับพระวิหารเท่านั้น และในขณะที่กำลังใช้รอกทำการกว้านเชือกยกองค์พระขึ้นเป็นครั้งสุดท้ายนั่นเอง

ทันใดนั้น เชือกที่ใช้สอดยกองค์พระขึ้นเกี่ยวกับเครื่องกว้าน ไม่สามารถทานน้ำหนักขององค์พระได้จึงขาดสบั้นลงมาทำให้องค์พระซึ่งมีน้ำหนักมาก และองค์ใหญ่มหึมาถึงเพียงนั้นก็ตกลงมากระทบกับพื้นคอนกรีตเสียงดังสนั่นเพราะแรงตกลงมากระแทกเข้ากับพื้นคอนกรีตอย่างแรงนั่นแหละเป็นเหตุให้ปูนปั้นพอกปิดบังอำพรางองค์พระไว้เกิดกระเทาะหลุดออกมา จึงเห็นทองคำภายในปูนปั้นส่องแสงเป็นประกายเหลืองอร่าม จึงได้ทราบว่าข้างในพระปูนปั้นองค์นั้น ที่แท้ก็เป็นทองคำแท้ หลังจากนั้น ทางวัดก็ได้ทำการกระเทาะปูนปั้นพอกปิดองค์พระไว้ออกจนหมด เมื่อกระเทาะปูนปั้นออกหมดแล้วตรวจดูโดยละเอียดจึงทราบว่าตลอดทุกส่วนขององค์พระพุทธรูปบริสุทธิ์บริบูรณ์ทุกส่วนไม่มีที่ติเลยแม้แต่น้อย องค์พระแต่เดิมเมื่อกระเทาะปูนปั้นออกใหม่ ๆ เป็นอย่างไร ในปัจจุบันนี้ก็คงเป็นอยู่อย่างนั้น ภาพพระพักตร์และพระศอขณะที่ยังไม่ได้กระเทาะปูนปั้นออกและเมื่อกระเทาะปูนออกใหม่ ๆ พร้อมทั้งภาพของชิ้นส่วนของปูนปั้นที่กระเทาะออกมาจากองค์พระเป็นบางส่วน ทางวัดไตรมิตรวิทยารามก็ได้เก็บรักษาไว้ภายในพระวิหารที่ประดิษฐานพระพุทธมหาสุวรรณปฏิมากรหรือพระพุทธรูปทองคำสุโขทัยไตรมิตรนั้นแล้ว เพื่ออนุชนรุ่นหลังจะได้เข้าใจและรู้สึกภูมิใจในกลวิธีที่ชาญฉลาดของบรรพบุรุษไทยที่ง่ายแต่แฝงไว้ด้วยความลุ่มลึกอย่างเลอเลิศที่สุดในการอนุรักษ์ปกป้องคุ้มครองปูชนียวัตถุมรดกอันล้ำค่านี้ไว้เป็นสมบัติของลูกหลานไทยสืบมา ขอเชิญชวนท่านผู้สนใจได้เข้าชมและนมัสการกราบไหว้ได้ทุกวัน ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๗.๐๐ น.

พระพุทธมหาสุวรรณปฏิมากร
หรือ
พระพุทธรูปทองคำสุโขทัยไตรมิตร
คือ พระพุทธรูปทองในหลักศิลาจารึก
ของพ่อขุนรามคำแหงมหาราช

โดยหลักฐานทางประวัติศาสตร์ตาม หลักศิลาจารึกป่าตาล เมืองสุโขทัย ของพ่อขุนรามคำแหงมหาราชหลักที่ ๑ หน้าที่ ๒ บรรทัดที่ ๒๓-๒๖ ได้จารึกไว้เป็นหลักฐานว่า

“วัดมหาธาตุ กลางเมืองสุโขทัย มีพิหาร มีพระพุทธรูปทอง มีพระอัฏฐารส มีพระพุทธรูป มีพระพุทธรูปอันใหญ่ มีพระพุทธรูปอันราม” เป็นต้น ครั้นได้ตรวจพบหลักฐานทางด้านพระพุทธลักษณะของพระพุทธ-มหาสุวรรณปฏิมากร หรือ พระพุทธรูปทองคำสุโขทัยไตรมิตรที่งดงามวิจิตรอ่อนช้อยอย่างยิ่ง อันบ่งบอกถึงสมัยสุโขทัยโดยเด่นชัดก็ดี ทางด้านขนาดขององค์พระพุทธมหาสุวรรณปฏิมากรที่มีขนาดใหญ่มหึมาก็ดี และทางด้านคุณค่าของทองคำที่มีน้ำหนักมากมายมหาศาลเกินกว่าสามัญมนุษย์จะนำมาสร้างได้ก็ดี เหล่านี้ย่อมเป็นหลักฐานชี้ชัดว่า พระพุทธมหาสุวรรณปฏิมากรหรือพระพุทธรูปทองคำสุโขทัยไตรมิตร ก็คือพระพุทธรูปทองในหลักศิลาจารึกป่าตาลของพ่อขุนรามคำแหงมหาราชอย่างแน่แท้เพราะเป็นพระพุทธรูปทองคำแท้และมีขนาดขององค์พระใหญ่มหึมา และทั้งเป็นพระพุทธรูปที่มีความสำคัญอย่างยิ่งของพ่อขุนรามคำแหงมหาราชอย่างแท้จริงจึงเป็นพระพุทธรูปที่ควรแก่การจารึกไว้เป็นหลักฐานในหลักศิลาจารึกเช่นนั้นได้

หลักฐานอีกประการหนึ่ง ก็คือพระพุทธรูปทุก ๆ องค์ตามที่ปรากฏในหลักศิลาจารึกป่าตาลนั้นล้วนแต่เป็นพระพุทธรูปที่มีองค์พระขนาดใหญ่มหึมาทั้งสิ้น และพระพุทธมหาสุวรรณปฏิมากรหรือพระพุทธรูปทองคำสุโขทัยไตรมิตรองค์นี้ ก็เป็นพระพุทธรูปที่มีขนาดขององค์พระใหญ่มหึมาไล่เลี่ยกัน ทั้งพระพุทธรูปทองคำที่มีขนาดขององค์พระเท่ากันหรือย่อมกว่าพระพุทธมหาสุวรรณปฏิมากรองค์นี้ ก็ยังไม่เคยมีปรากฏในที่อื่น ๆเลย จะมีก็แต่พระพุทธมหาสุวรรณปฏิมากร องค์นี้เพียงองค์เดียวเท่านั้น จึงเป็นหลักฐานบ่งชัดอีกว่าพระพุทธรูปทองในหลักศิลาจารึกป่าตาล เมืองสุโขทัย ของพ่อขุนรามคำแหงมหาราชองค์นั้น ที่แท้ก็คือพระพุทธ-มหาสุวรรณปฏิมากรหรือพระพุทธรูปทองคำสุโขทัยไตรมิตรองค์นี้เอง.

ลักษณะพระพุทธรูปสมัยสุโขทัยบริสุทธิ์ หรือยุครุ่งเรือง

พระพุทธรูปสมัยสุโขทัยนั้นมีหลายหมวดหลายยุค แต่เฉพาะหมวดใหญ่หรือยุคกลางถือว่าเป็นพระพุทธรูปสุโขทัยบริสุทธิ์ อันเป็นยุครุ่งเรือง เป็นพระพุทธรูปที่สร้างขึ้นในรัชสมัยของพ่อขุนรามคำแหงมหาราช พระพุทธ-รูปในหมวดนี้มีพระพุทธลักษณะเป็นที่สังเกตดังนี้ คือ

ทำพระรัศมีหรือพระเกตุมาลาเป็นเปลวยาว

เส้นพระศกขมวดเป็นทักษิณาวัตรหรือเป็นก้นหอย โดยมากจะไม่มีไรพระศก

พระโขนงโก่ง พระนาสิกงุ้ม พระหนุเสี้ยม

บนพระเศียรเหนือพระอุณหิสเป็นรูปโปน หัวพระถันโปน

ชายผ้าสังฆาฏิมักมีปลายเป็น ๒ แฉก เหมือนเขี้ยวตะขาบ

โดยมากนั่งขัดสมาธิราบ

ฐานของพระพุทธรูปเป็นฐานหน้ากระดานเกลี้ยงเรียบ ตอนกลางของฐานแอ่นเข้าข้างใน ผิดกับฐานของพระพุทธรูปสมัยเชียงแสนซึ่งเป็นหน้ากระดาน แต่โค้งออกข้างนอก และฐานของพระพุทธรูปสมัยสุโขทัยในหมวดใหญ่หรือยุคกลางนี้ จะไม่สร้างทำเป็นกลีบบัว ถ้าเป็นกลีบบัว ก็จะเป็นพระพุทธรูปในหมวดพระพุทธชินราชหรือยุคหลัง มักสร้างทำฐานเป็นบัวหงายบัวคว่ำเป็นส่วนมาก

ลักษณะพระพุทธมหาสุวรรณปฏิมากร

หรือ

พระพุทธรูปทองคำสุโขทัยไตรมิตร

เมื่อได้พินิจพิจารณาพระพุทธลักษณะพระพุทธมหาสุวรรณ-ปฏิมากร หรือพระพุทธรูปทองคำสุโขทัยไตรมิตรองค์นี้โดยละเอียดถี่ถ้วนแล้ว ก็จะพบพระพุทธลักษณะชัดเจนเด่นชัด ตั้งแต่ปลายพระเกตุมาลา จนถึงทับเกษตรหรือฐานขององค์พระทีเดียว ขอแยกออกเป็นข้อ ๆ ดังนี้ คือ

๑. พระเกตุมาลา เป็นเปลวยาวสูง และงดงามมาก

๒. เบื้องบนพระเศียรเหนือพระอุณหิต เป็นรูปโปน

๓. มีพระอุณาโลมระหว่างพระโขนงปรากฏให้เห็นเป็นเงา

๔. เส้นพระศกขมวดเป็นทักษิณาวัตรหรือก้นหอย ไม่มีไรพระศก

๕. พระโขนงโก่งงดงามเป็นสัน

๖. พระนาสิกค่อนข้างงุ้ม

๗. พระโอษฐ์เรียวงามเหมือนกับว่าจะแย้มตรัส

๘. พระพักตร์กลมแบบรูปไข่ แต่ไม่ใช่กลมแบบผลมะตูม

๙. พระปรางค์ไม่อวบเหมือนพระพักตร์พระพุทธชินราชในยุคหลัง แต่งดงามรับกับพระพักตร์ได้ส่วนสัดพอดี

๑๐. พระหนุเสี้ยม ตรงตามพระพุทธลักษณะสมัยสุโขทัยบริสุทธิ์ หรือยุครุ่งเรือง

๑๑. พระกรรณทั้ง ๒ ข้าง ยาวเหมือนกลีบบัว

๑๒. ปลายพระกรรณทั้ง ๒ ข้างจะเจาะเหมือนชาวเมืองสุโขทัยยุคพ่อขุนรามคำแหงมหาราชทีเดียว

๑๓. พระศอเป็นปล้องต้องตามพระพุทธลักษณะแท้

๑๔. พระอุระผายเสมือนหนึ่งพญาราชสีห์

๑๕. พระอังสา กว้างได้ส่วนสัดกับองค์พระ

๑๖. พระกรยาว และลักษณะการวางพระกรเหมือนกับงวงไอยรา

๑๗. ปลายนิ้วพระหัตถ์ทั้ง ๔ นิ้วเหมือนอย่างสามัญมนุษย์ทุกอย่าง คือ นิ้วจะยาวไม่เสมอกัน ไม่เหมือนพระพุทธรูปในยุคหลังที่มีนิ้วพระหัตถ์ทั้ง ๔ นิ้วยาวเสมอกัน

๑๘. หัวพระถันโปนขึ้นมา พอมองเห็นได้ชัดเจน

๑๙. ชายผ้าสังฆาฏิยาวถึงพระนาภี ปลายผ้าสังฆาฏิพับทับกันเป็นแฉกเหมือนเขี้ยวตะขาบ ทั้งเบื้องหน้าพระนาภีและเบื้องพระปฤษฎางค์และชายผ้าสังฆาฏิ เบื้องพระปฤษฎางค์ยาวลงมาเกือบถึงทับเกษตรหรือฐาน

๒๐. ประทับขัดสมาธิราบ เห็นฝ่าพระบาทราบเรียบเสมอกันอันเป็นลักษณะของผู้ที่ปราศจากราคะกิเลส และชายผ้าอันตรวาสก (ผ้านุ่ง)เป็นสัน

๒๑. ฐานที่ทับเกษตร เป็นหน้ากระดานเกลี้ยงเรียบ ตรงกลางของฐานทับเกษตรจะเว้าหรือแอ่นเข้าข้างใน

๒๒. ผ้าจีวรที่ทรงก็พอมองเห็นเพียงบาง ๆ แนบเนื้อหรือแนบกับองค์พระ และลักษณะของผ้าจีวรจะเห็นเป็นสันพอเป็นที่สังเกตเท่านั้น

๒๓. ลักษณะการประทับ เป็นการวางพระอิริยาบถให้เกิดศรัทธาปสาทะแก่ผู้ได้เข้าไปกราบไหว้นมัสการจริง ๆ เหมือนกับว่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จมาประทับอยู่ตรงหน้าของเราฉะนั้น

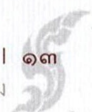
๒๔. พระหัตถ์ซ้ายพาดบนพระเพลา พระหัตถ์ขวาทรงชี้แม่พระธรณีเพื่อเป็นพยาน แม้จะเป็นพุทธลักษณะประทับเหนือวชิรอาสน์ แต่ก็ดูเหมือนจะเคลื่อนไหวพระองค์ได้ และเหมือนจะแย้มพระโอษฐ์ตรัสกับผู้ที่เข้าไปกราบนมัสการทีเดียว

เมื่อได้ตรวจสอบโดยละเอียดก็จะเห็นว่า พระพุทธมหาสุวรรณ-

ปฏิมากรหรือพระพุทธรูปทองคำสุโขทัยไตรมิตร มีพระพุทธลักษณะตรงตามลักษณะพระพุทธรูปสมัยสุโขทัยไม่มีผิดเพี้ยนเลยแม้แต่น้อย นี่แหละเป็นหลักฐานบ่งชัดว่า พระพุทธมหาสุวรรณปฏิมากรหรือพระพุทธรูปทองคำสุโขทัยไตรมิตรเป็นพระพุทธรูปสมัยสุโขทัย ในรัชสมัยของพ่อขุนรามคำแหงมหาราชอย่างแน่นอน ทั้งจะต้องเป็นพระพุทธรูปที่จัดอยู่ในหมวดใหญ่หรือยุคกลางซึ่งเป็นยุครุ่งเรืองของสุโขทัยอีกด้วย

เหตุที่มาประดิษฐาน
ณ วัดโชตนาราม

จำเนียรกาลนานมา เมื่อบ้านเมืองถูกเปลี่ยนแปลงไปตามยุคตามสมัยด้วยอำนาจแห่งโลกธรรม นี่แหละเป็นมูลเหตุให้พระพุทธรูปทองในหลักศิลาจารึกเมืองป่าตาลของพ่อขุนรามคำแหงมหาราชองค์นั้นต้องถูกเคลื่อนย้ายมาโดยลำดับ นับตั้งแต่เมื่อกรุงสุโขทัยที่เคยเปล่งประกายเจิดจ้าต้องอับแสงสิ้นอำนาจลง เพราะต้องตกอยู่ภายใต้การปกครองของไทย กรุงศรีอยุธยาจนสิ้นรัชสมัยของพระยาบาล ด้วยความหวงแหนในพระพุทธรูปทองอันเป็นสมบัติล้ำค่าของพ่อขุนรามคำแหงมหาราชองค์นั้น และด้วยเกรงว่าพระพุทธรูปทองในหลักศิลาจารึกองค์นั้นซึ่งเป็นพระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมืองประดิษฐานอยู่ในพระวิหารโดดเด่น กลางเมืองสุโขทัยทั้งยังเป็นพระพุทธรูปประจำพระองค์ของพ่อขุนรามคำแหงมหาราช ที่มีค่ายิ่งองค์นั้นจะถึงอันตรธานหายไปได้ เพราะเหตุนี้แหละ พระพุทธรูปทององค์นั้นที่แท้ก็คือพระพุทธมหาสุวรรณปฏิมากรหรือพระพุทธรูปทองคำสุโขทัยไตรมิตรองค์นี้จึงได้ถูกอัญเชิญลงมาทางใต้แล้วประดิษฐานไว้ ณ กรุศรีอยุธยา ในระหว่างปีพุทธศักราช ๑๙๔๖ เป็นต้นมา

ครั้นกาลต่อมา เมื่อกรุงศรีอยุธยาปกครองหมุนเวียนเปลี่ยนแปลงตลอดมา บางครั้งสิ้นอำนาจตกเป็นเมืองขึ้นของพม่า บางคราวก็เรืองอำนาจจรัสจ้าในภูมิภาคแห่งนี้ เป็นระยะกาลนานถึง ๒๖๑ ปี และในปีพุทธศักราช ๒๓๑๐ นั่นเอง กรุงศรีอยุธยาก็ถึงกาลอวสานสิ้นอิสระภาพโดยสิ้นเชิง บ้านเมืองพร้อมทั้งวัดวาอารามถูกพม่าเผาผลาญจนพินาศสิ้นเหลือที่จะคณานับ แม้องค์พระศรีสรรเพชญ์ซึ่งเป็นพระพุทธรูปที่สำคัญยิ่งของกรุงศรีอยุธยามาเป็นเวลาหลายร้อยปี สูง ๘ วา องค์พระหุ้มด้วยทองคำ มีน้ำหนักถึง ๒๘๖ ชั่ง ก็ยังถูกเผาผลาญสำลอกเอาทองคำมีน้ำหนักจำนวนดังกล่าวไปจนหมดสิ้น บัดนี้ก็เหลือเพียงเศษอิฐปูนที่ถูกทำลายในอดีต ปรากฏให้เห็นเป็นร่องรอยที่แสนจะทรมานร้าวรานใจแก่ชาวไทยทั้งชาติ

ในขณะที่กรุงศรีอยุธยา รวมทั้งวัดวาอารามกำลังจะถูกข้าศึกเผาผลาญทำลายอยู่นั้น ด้วยเกรงว่าพระพุทธรูปทองซึ่งเป็นสมบัติอันล้ำค่าที่อัญเชิญมาจากวัดมหาธาตุ กลางเมืองสุโขทัยองค์นั้นจะถูกพม่าทำลายล้างสำลอกเอาทองคำจากองค์พระไปเหมือนกับพระศรีสรรเพชญ์อีก ฉะนั้นพระพุทธรูปทององค์นั้นจึงถูกเอาปูนปั้นพอกปิดบังอำพรางไว้ภายใน ทำให้ข้าศึกเห็นว่าเป็นพระพุทธรูปปูนปั้นธรรมดา ๆ องค์หนึ่งเท่านั้นเอง ไม่มีราคาค่างวดอะไร ทั่ว ๆไปในกรุงเก่าก็มีอยู่ดาษดื่น เป็นการหักเหความสนใจของข้าศึกโดยสิ้นเชิง เป็นกุศโลบายที่ชาญฉลาดเพื่อมุ่งจะให้ปูชนียวัตถุที่เป็นอมตะมรดกล้ำค่าของพ่อขุนรามคำแหงมหาราช รอดพ้นจากน้ำมือของอริราชศัตรูผู้มุ่งทำลาย และพระพุทธรูปปูนปั้นองค์นั้นก็ยังคงประดิษฐานกระจัดกระจาย ปะปนกับพระพุทธรูปปูนปั้นองค์อื่น ๆ ณ ที่ใดที่หนึ่งในกรุงศรีอยุธยากรุงเก่าเป็นลำดับมา

ครั้นลุถึงปีพุทธศักราช ๒๓๔๔ ปรากฏตามตำนานว่า กาลต่อมาหลังจากที่พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ได้ทรง

สถาปนากรุงเทพมหานครอมรรัตนโกสินทร์ขึ้นเป็นราชธานีแล้ว ในปีนั้นเองพระองค์ทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ขึ้นไปอัญเชิญพระพุทธรูปที่ปรักหักพังตามวัดร้างต่าง ๆ ในเมืองสุโขทัย เมืองสวรรคโลก เมืองพิษณุโลก เมืองลพบุรี เมืองอยุธยากรุงเก่ามาประดิษฐานไว้ที่รอบ ๆ พระระเบียงพระอุโบสถวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม หรือวัดโพธิ์ท่าเตียน เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร และพระพุทธรูปปูนปั้นองค์นั้นจึงถูกอัญเชิญปะปนลงมายังกรุงเทพมหานครในสมัยนั้นด้วย แล้วถูกนำมาประดิษฐานเป็นพระประธานในพระอุโบสถวัดโชตนารามหรือวัดพระยาไกร เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ล่วงมาจนถึงปีพุทธศักราช ๒๔๗๘ จึงถูกอัญเชิญมาประดิษฐาน ณ วัดไตรมิตรวิทยาราม เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร และเพราะเหตุที่ปูนปั้นหุ้มองค์พระไว้เกิดกระเทาะหลุดออกมาจึงได้ทราบว่าเป็น พระพุทธรูปทองคำแท้ ในปีพุทธศักราช ๒๔๙๘ *และในปีพุทธศักราช ๒๕๓๕ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯพระราชทานนาม พระพุทธรูปทองคำสุโขทัย-ไตรมิตรองค์นั้นเป็นนามทางราชการว่า พระพุทธมหาสุวรรณปฏิมากร เพื่อเป็นสรรพสิริสวัสดิ์พิพัฒนมงคลสืบไป*

ทั้งหมดนี้ คือประวัติความเป็นมาของพระพุทธมหาสุวรรณปฏิมากร หรือ พระพุทธรูปทองคำสุโขทัยไตรมิตร ที่แท้ก็คือพระพุทธรูปทอง ที่ปรากฏในหลักศิลาจารึกป่าตาล เมืองสุโขทัย อมตะมรดกอันล้ำค่าของพ่อขุนรามคำแหงมหาราช พระมหากษัตริย์จอมปราชญ์ของชาวไทย ปัจจุบันนี้ได้กลายเป็นปูชนียวัตถุมหัศจรรย์ที่โลกต้องตะลึง นับเป็นหนึ่ง ไม่มีสอง และปูชนียวัตถุชิ้นเอกอุดังกล่าวนั้น ก็คือพระพุทธมหาสุวรรณปฏิมากร หรือพระพุทธรูปทองคำสุโขทัยไตรมิตรองค์นี้...

传记

帕普马哈苏皖那帕蒂玛格佛

或

素可泰府戴明寺庙金佛像

戴明寺庙

三攀他旺县 曼谷 泰国

求帕普马哈苏皖那帕蒂玛格佛的神圣威力，或这位神奇纪念物--素可泰府戴明寺庙金佛像，求批护每位有机会来到这神圣地方，欢迎各位到此来。

首先，先介绍帕普马哈苏皖那帕蒂玛格佛的传记来历，或各位正在观看和敬礼拜拜的素可泰府戴明寺庙金佛像，为了让大家对他多了解与认识，致使更崇敬这位神奇纪念物。

帕普马哈苏皖那帕蒂玛格佛，或这位素可泰府戴明寺庙金佛像，是全世界最神奇的纪念物，他是邦摩伟差金佛像，也纯粹是素可泰府的佛陀塑像艺术，或是素可泰府最兴盛的时代，这佛陀塑像是金属七层铸造成的，是在帕昆拉卡哈马哈拉时代（泰国帕乱王朝君主的第三位），膝上宽度 3 公尺 5 寸，高达 4 公尺 9 寸，体重大约 5.5 吨，到现在大约有 700 多年，是座非常精致美雅、柔软、华丽的金佛像，如可活动，就像有神的威力一样，算是泰国佛教的金佛像内最有价值的宝物，也是泰国第一金佛像被记录在“及呢斯“书，这是一本详细地记录全世界最极有的东西，受到国际性的信任，记载了帕普马哈苏皖那帕蒂玛格佛，或素可泰府戴明寺庙金佛像的神奇，里面写着：

“这座无价之宝的纪念物，是第 15 世纪的纯金佛像，体重 5 吨半，高 3.04 米，安置在戴明寺庙，曼谷，泰国，他的价值大约达 28.5 亿英镑，因为这位帕普马哈苏皖那帕蒂玛格佛，或素可泰府戴明寺庙金佛像，组织了全世界最极有的 3 部分，那就是：

1. 佛体有最极大的规模：膝上宽度 3 公尺 5 寸，高达 4 公尺 9 寸

2. 是座柔软美雅的金佛像，当素可泰府是泰国的首都的时候铸成，到现在已有700 多年。

3. 是以纯金铸成，价值是跟纪录在“及呢斯“书一样 28.5 亿英镑。

因为此理由，这位帕普马哈苏皖那帕蒂玛格佛，或素可泰府戴明寺庙金佛像之所以成为全世界最极有的神奇纪念物和所提前的纪念物。

原本，帕普马哈苏皖那帕蒂玛格佛，或神奇的素可泰府戴明寺庙金佛像，身上被涂上石灰隐藏纯金，并在初达纳拉皇宫寺庙，或帕亚丐寺庙--亚纳瓦区，曼谷-安置，现在这个地方也就是，伊诶侠公司所建的办公楼。

初达纳拉皇宫寺庙的原名是，“帕亚丐寺庙“，按照这位石灰佛像，或帕普马哈苏皖那帕蒂玛格佛的书信之证据，才请他到戴明寺庙安置，这座寺庙也有证据说明，它是在 2344 年之前建立的，之后，帕亚初提拉查瑟啼（曹所部马）帕巴艘的帕南高皇帝（第三世王）的钦差大臣 – 修建完成之后奉献作为皇宫寺庙的，帕巴艘的帕南高皇帝（第三世王）并称这座皇宫寺庙为“初达纳拉皇宫寺庙”。

接下来，在帕巴艘的帕据拉擦皇帝（艘的帕比亚马哈拉—第五世王）的时代，这座初达纳拉皇宫寺庙从此被荒废，没有人管治，由僧人住区与这位素可泰府戴明寺庙金佛像，或石灰佛像的座位继续倒塌、残缺、损失，初达纳拉皇宫寺庙区内全部变成荒废，刚好伊诶侠公司有意求租初达纳拉皇宫寺庙所有的地土，以便进行公司行业，等政事局应许让进行公司行业以后，就开始拆除所有已倒塌的建筑物，只剩下石灰佛像的座位，里面不但有石灰佛像，还有合金佛像 ，这两位一样高大的佛像仍然安置着，当时的僧人便指挥戴明寺庙，以及派嘎初达纳拉寺庙去邀请这两座规模高大的佛像到自己的寺庙内保管。就在 2478 那年，派嘎初达纳拉寺庙的管理人就去邀请在前座的合金法佛像到派嘎初达纳拉寺庙保管，至于戴明寺庙由帕玛哈鉴嘎摹主持去邀请剩下的石灰佛像到戴明寺庙来保管，当初这尊佛像就在残缺的塔旁边的锌棚屋内，也就是在旧佛堂的右边，因为还没找到合适的位置。

这尊石灰佛像仍然安置在残缺的塔旁边的锌棚屋内直到 20 年，身上的石

灰慢慢掉下流露出其中的秘密，纯金被出现在全世界的眼前，变成全世界最神奇的纪念物。2498 年 5 月 25 日，主持盛大庆祝，从古至今，算是泰国佛教最神奇的一幢事务。

由于当时戴明寺庙的区内仍是低洼，有池、沟，整区都是水灾泛滥，戴明寺庙的原名是“三中寺庙“，之后寺庙的委员包挂公务、商人、和人民，由戴明寺庙的方丈–帕德帕酷他擦酷帕与塔姆尼–为主席，还有耨.欧.罗素帕嚓拉塞、萨尼特温帕蒂，和嘎透与苏提剖，一起进行修理和新建佛股直到全部完整建好，在2482 年，从此正式取名为“戴明寺庙“。

2497 年之后，就开始建筑新佛堂，为从初达纳拉寺庙邀请来的石灰佛像安置，成为佛教徒崇敬和祭祀的纪念物，并向全世界宣布佛教将来的盛大发展。

佛堂是 20 米宽，长 28 米，四方。它是现在金佛像的安置，即将完成之前，戴明寺庙的管理人准备仪式邀请石灰佛像安置在新的佛堂，仪式决定在 2498 年 5 月 25 日举行，由于当时的移迁设备不如现在的先进，因此，移迁这尊这么大的佛像，进行之困苦，因为须依靠人民、僧人，和小和尚的劳力，当时能省力的，就只有滑轮牵引佛体而已，从早上到晚上，结果只能移佛像到佛堂的附近，当正在用滑轮牵引佛体的最后一次----

忽然，在佛体下的绳子撑不住佛体的体重，突然断掉，使到这尊又重又大的佛像掉在混凝土上，发出大声响，致使佛像身上的石灰掉落，透露出石灰背后亮亮的黄金，从此之后，便知道其实石灰佛像就是黄金佛像。此后，寺庙管理人便拿掉石灰。当把石灰拿掉后，详细检查发现佛像整体十全十美无缺，当时的佛体和现在的佛体是无两样。脸和颈项的图片之前与之后，以及石灰被弄掉部分的图片，已被戴明寺庙的管理人在安置帕普马哈苏皖那帕蒂玛格佛，或素可泰府戴明寺庙金佛像的佛堂收集保管，以便让下一代的人了解和感到自豪，自豪古代人用最聪明的方法但能隐藏并以最优越深厚地维护最宝贵的遗产 -纪念物–直到现今。邀请各位有意者前来参观和祭祀，每天， 08.00 - 17.00 。

帕普马哈苏皖那帕蒂玛格佛

或

素可泰府戴明寺庙金佛像

就是帕酷拉卡哈的纪念碑上的金佛像

根据历史的证据，在啪嗒森林、素可泰府，帕酷拉卡哈的纪念碑上第 1 规则第 2 页第 2326 行记载着：

马哈塔寺庙，素可泰府中心，有佛寺、金佛像、佛像、大佛像等等。当调查后发现帕普马哈苏皖那帕蒂玛格佛，或素可泰府戴明寺庙金佛像的特性是非常美雅、柔软、华丽，不但显露出素可泰府的特征，也显露出这尊佛像的规模是多么大，又显露出这尊重大的黄金的价值，这些已证明这尊帕普马哈苏皖那帕蒂玛格佛，或神奇的素可泰府戴明寺庙金佛像，的确是帕酷拉卡哈时代，在啪嗒森林的纪念碑上的金佛像，以及也的确是帕酷拉卡哈时代最重要的金佛像，所以才值得被记载在纪念碑上。

最重要的一个证据就是，被记载在啪嗒森林的纪念碑上的每尊金佛像，全都是规模巨大的佛像。这尊帕普马哈苏皖那帕蒂玛格佛，或神奇的素可泰府戴明寺庙金佛像，也跟其他的一样巨大，而且除了这尊帕普马哈苏皖那帕蒂玛格佛以外，其他佛像不曾出现在任何地方，这证明了帕酷拉卡哈时代，在啪嗒森林的纪念碑上的金佛像，其实就是这尊帕普马哈苏皖那帕蒂玛格佛，或神奇的素可泰府戴明寺庙金佛像。

素可泰府的金佛像纯真特性或兴盛时代

素可泰府的金佛像，有多种类多种时代，但只有大种类或中时代才算是金佛像纯真特性，算是兴盛时代，也算是在帕酷拉卡哈时代铸成的，在这一类的金佛像特性有以下几种：

身上的火焰是长型。

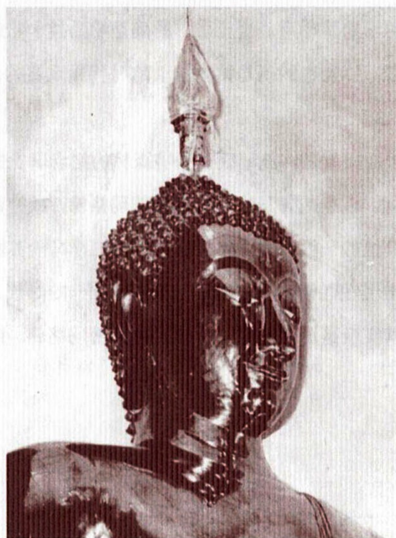
头发是螺纹状，没有细毛。

眉弯，鼻子鹰钩状，下巴尖。

桂冠和佛头高起。

布边是星角状，像是蜈蚣的獠牙，平常盘腿而坐。

佛潭平滑，佛潭中间凹进去，跟清散时代的佛潭不同，清散时代的佛潭向外弯曲，而且素可泰府的佛潭，在大种类或中时代，不铸荷花叶，如果是荷花叶就是帕普塔茨纳拉佛种类或末代，通常铸仰或俯荷花。

帕普马哈苏皖那帕蒂玛格佛

或

素可泰府戴明寺庙金佛像的特性

详细考虑研究帕普马哈苏皖那帕蒂玛格佛，或素可泰府戴明寺庙金佛像的佛像特性后，从头顶到佛潭，可清清楚楚地发现佛像的特性，如下：

1. 身上的火焰是长型，非常美丽。
2. 桂冠和佛头高起。
3. 两眉间的寒毛出现阴影。
4. 头发是螺纹状，没有细毛。
5. 眉漂亮地弯。
6. 鼻子多是鹰钩状
7. 嘴唇细美像微开要说话。
8. 脸圆像鸡蛋状，但不是杧果那样圆。
9. 长方形佛塔，不像帕普塔茨纳拉佛种类或末代那么丰满，但华丽而且与脸尺寸平均。
10. 下巴尖，正是素可泰府金佛像纯真特性，或是兴盛时代的。
11. 耳朵两边长像荷花叶。
12. 两边的耳尾钻孔就像是在帕酷拉卡哈时代的素可泰府人民似的。
13. 颈项成节，是纯佛像特性。
14. 胸挺膀开如狮王。
15. 肩膀的宽度和佛体符合。
16. 手长，所放的姿态就如象鼻。
17. 四指手指像似人的：长短不一样。后代佛像的手指都是一样长。
18. 佛头高起，可以清楚地看到。

19. 布边是星角状，像是蜈蚣的獠牙，前后长达佛潭。

20. 盘腿而坐，脚掌平坦，无世俗愁念，无烦恼。

21. 佛潭是座平坦的木板，中间凹进去。

22. 三法衣是一件薄薄贴身，略看得到而已。

23. 坐立的姿态，使去崇拜的人感到敬仰，就如佛祖就坐在他们前面。

24. 左手在佛腿上，右手指望地上由地主作证。佛像看来如在动摇，有如微开要跟来崇拜的人说话

详细调查后将发现，帕普马哈苏皖那帕蒂玛格佛，或素可泰府戴明寺庙金佛像，正像纯正素可泰府的佛像，这的确证明：帕普马哈苏皖那帕蒂玛格佛，或素可泰府戴明寺庙金佛像，就是帕酷拉卡哈统治素可泰府时候的佛像，并且是属于大种类或中时代，也就是兴盛时代。

到初达纳拉皇宫寺庙来安置的来历

很久以前，国家因世事和不同的时代而改变，这就是为什么金佛像会从帕酷拉卡哈时代，在啪嗒森林的纪念碑上被迁移的缘故，自从素可泰府最兴盛的时期到他衰退时期，他被阿育他耶府所统治，一直到帕亚巴拉君主末代。由于又珍爱帕酷拉卡哈的金佛像宝物，又担心纪念碑上的金佛像的宝物，在素可泰府中心，既明显地安置在佛堂上，又象征国家的，又是帕酷拉卡哈的佛像，会突然遗失，所以，在 1946 年，这尊金佛像，也就是帕普马哈苏皖那帕蒂玛格佛，或素可泰府戴明寺庙金佛像，就被邀请南下到阿育他耶府来安置。

后来，由于阿育他耶府的统治一直在转变，有的时候无权力被缅甸统治，有时候在这地方权利威武，长达 261 年。就在 2310 年开始，就是阿育他耶府的末代，人民无自由，国家和寺庙全被缅甸烧光，至于帕斯萨佩佛像--阿育他耶府几百年来最重要的佛像，高 16 公尺，全身是用黄金包住，重达 286 斤，以上黄金也被取走，现今只剩下以前的剩瓦和水泥，显出以前所留下的痕迹，让所有泰国人觉得很遗憾。

阿育他耶府以及寺庙被毁灭的时候，心帕从素可泰府中心，马哈

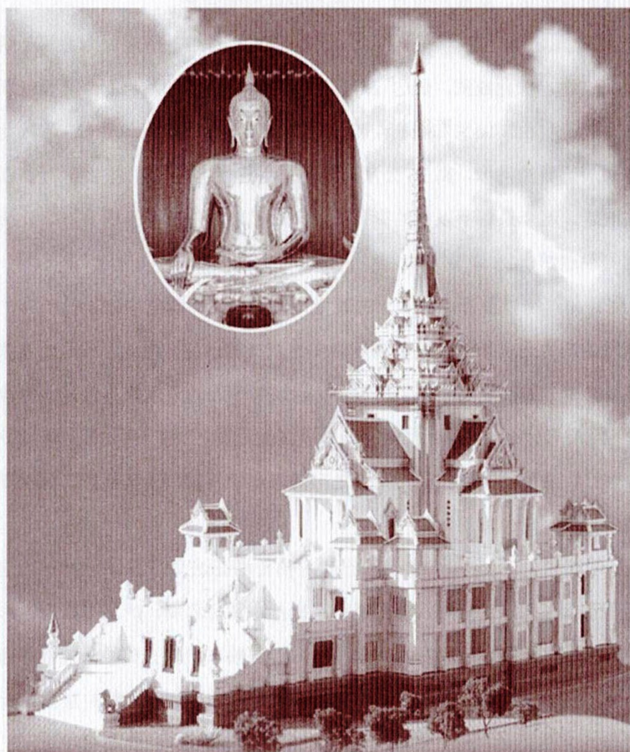
塔寺庙来的宝贵金佛像也受到帕斯萨佩佛像同样的遭遇，因此，这尊金佛像就被石灰包住全身，为的是隐藏身上的黄金，让缅甸军人认为他只不过是一尊普通的佛像而已，没有什么价值，而且阿育他耶府到处都是，以便不引缅甸军人的注意，真是个妙计，这使到帕酷拉卡哈无价之宝的纪念物不被敌人所残毁，也就跟其他佛像被安置在阿育他耶府。

史记传说，2344 年，自从帕巴艘的帕普塔亚法皇帝（第一世王）建立曼谷为泰国首都以后，这一年，官吏遵照圣旨把在素可泰府、萨瓦卡咯府、彭世洛府、华富里府、和阿育他耶府的所有佛像安置在帕车堵破五莫忙卡拉腊寺庙，或坡他点寺庙的廊子周围，连石灰佛像当时也一同被迁移到初达纳拉皇宫寺庙或帕亚丐寺庙，亚纳瓦区，曼谷安置，一直到 2478 年就被邀请到戴明寺庙，三攀他

旺县，曼谷，泰国。在 2498 年，因绳子断掉使佛像身上的石灰掉落，才发现是一尊纯黄金佛像。

在 2535 年，帕巴艘的帕耀宇华给 “素可泰府戴明寺庙金佛像“取名为“帕普马哈苏皖那帕蒂玛格佛“，为世世代代祝福。

以上所说的，就是帕普马哈苏皖那帕蒂玛格佛，或素可泰府戴明寺庙金佛像的传记，也就是素可泰府，啪嗒森林的纪念碑上的金佛像-帕酷拉卡哈（人民的皇帝）的无价之宝。现在，这尊帕普马哈苏皖那帕蒂玛格佛，或素可泰府戴明寺庙金佛像，已成世界唯一最神奇的纪念物...

History

of

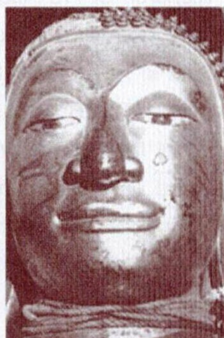
Pra Buddha Mahasuwan Pathimakorn

or

Phra Sukhothai Trimitr Golden Buddha Image

Wat Traimitrwittayaram

Khet Sampunthawong, Bangkok Thailand.

May the miraculous power of Pra Buddha Mahasuwan Pathimakorn or Pra Sukhothai Trimitr Golden Buddha Image protect all of you from all perils and make you feel welcome to this sacred ground.

The history of this Golden Buddha Image is fiest to be presented to you so as to create in you understanding and spiritual apprehension of this holy wonder.

Pra Buddha Mahasuwan Pathimakorn is a Sukhothai style, eighteenkarat gold, seated Buddha imege in the attitude of Subduing Mara, cast more than seven handred years ago in the reign of King Ramkhamhaeng the Great the third monarch of Pra Ruang Dynasty. Its size is six cubits and five inches in width at the lap span, and seven cubits, one span and nine inches in height from base to top, weighing approximately five and a half tons. This Buddha image is an embodiment of physical characteristics of the Great Man, presented in an exquisite art form with all lines and curves contributing to the seemingly animate quality, rendering an impression that this sculpture was created by divine power. It is one of the major Buddha images in Thailand and also the first golden Buddha statue of the country to be recorded in the Guiness book of World Records as an invaluable object of worship, made of pure gold, dated to the fifteenth century, weighing five and a half tons, 3.04 meters in height, seated at Wat Trimitrwittayaram, Bangkok, Thailand, price value at approximately 28.5 million pounds". This statue is considered an object of wonder for three reasons :

1. Its immense size of six cubits and five inches in wibth at the lap span, and seven cubith, one span and nine inches in height.

2. Its being an exquisite representative of the physical characteristics of Lord Buddha, created some seven hundred yeaes ago during the Kingdom of Sukhothai.

3. Its being cast in pure gold, with the price value recorded by the Guiness Book of World Reconds as 28.5 million pounds.

Originally, this Buddha image was covered with plaster and housed in the ordination hall of Wat Chotanaram or Wat Phrayakrai a royal temple in Khet Yannawa, Bangkok, which is at present the site of the East Asiatic Co. Ltd.

It is evident that Wat Chotanaram, formerly known as Wat Phrayakrai, was constructed before 1801. later, Phraya Chodeukrajasetthi (Chao Sua Boonma), King Rama III's trade commissioner, had this temple renovated in honor of the king. The temple thus came under the royal sponsorship and was made a royal monastery under new title of wat Chotanaram. During the reigns of King Rama IV and V, this temple was left uncared for, causing all the buildings on the temple ground including the ordination hall to fall into a ruinous state. During this time, the East Asiatic Co. Ltd. applied of permission from the authority to rent the monastery estate for business purposes. Once the permission was granted, the company directed the demoliton of all ruinous buildings, except for the ordination hall where a plastered buddha image and a bronze one, of the same size, were located. The Buddhist Ecclesiastical Committee ordered Wat Traimitrwittayaram and Wat Phaingen Chotanaram to take care of the two Buddha images. In 1935, Wat Phaingen Chotanaram had the bronze Buddha image transferred to its temple ground, and Wat Traimitrwittayaram len by Pra maha chiam Kamalo had the plastered Buddha image installed first in a corrugated-iron shack by the side of a delapidated chedi on the east side of the old ordination hall of Wat traimitrwittayaram.

The plastered Buddha image had been kept there for twenty years before the plaster coating chipped off, revealing the gold surface underneath on May 25, 1955 the time very close to the commemo-

ration of the twenty-fifth Buddhist Era. this occurrence has been regarded by Buddhists in Thailand as a miracle.

In the old days, Wat traimitrwillayaram originally known as wat Samcheed was located in a low-lying area, surrounded by canals. The temple ground was flooded almost all year round. The temple committee, chaired by the abbot Pra Weeradhammunee, together with other committee members, soch as Captain Luang Supphachalasai, Luang Boribalwejakit, Mr. Sanit Tewinpakdhee and Mr. Kamthorn Wisuthiphol, had all the temple's buildings renovated and a new ordination hall was completed in 1939, when the temple's title was changed from Wat Samcheen to Wat Traimitrwittayaram. In 1954, a new Viharn building was built to house the plastered Buddha image tranferred from Wat Chotanaram.

upon the completion of the construction of the Viharn building a 20 m. x 28 m. Thaistyle building with four gable ends, Wat Traimitrwittayaram had the plastered Buddha image transferred from the shack to the new Viharn building on May 25, 1955. This was not easy work at all. Due to the lack of any sophisticated labor-saving devices, the moving of the statue had to rely on manpower and a pulley, working from early morning till late afternoon. During the final attempt to lift the Buddha image so as to place it inside the Viharn, the ropes that fastened around the large image were broken, causingit to fall from the pulley and hit hard on the concrete ground. In this way, the plaster coating came off, allowing the gold surface underneath to be seen. After that the plaster coating all over the statue was removed. It was found that the whole statue was made of pure gold and in a perfect condition. At the present time, this Buddha image remains in the same state as when its coating was taken off. Pictures of different stages of plaster coating removal were taken and are now

displayed in the Viharn as evidence to show the younger generation how subtle their ancestors were in their attempt to reserve an invaluable object of worship. Those who are interested in seeing or playing respect to this gold Buddha image are welcome to Wat Traimitrwittayaram from 8.00 am. - 5.00 pm. daily.

Pra Buddha Mahasuwan Pathimakorn or Pra Sukhothai Traimitr Golden Buddha image is The golden Buddha image mentioned in the stone tablet of King Ramkhamhaeng Great.

It was recorded on the second side, lines 23-26, of the second Paa tarl stone tablet, Muang Sukhothai, of King Mamkhamhaeng the Great, that reads :

"there is a Viharn in Wat Mahathat in the middle of Muang Sukhothai, where a golden Buddha image, Phra Attharote (or eight-cubit standing Buddha image), and other Buddha image, such as large and middle-size Buddha statues, are kept." Careful investigation of characteristics of Phra Buddha Mahasuwan Pathimakorn, its being cast in the Sukhothai style, its gigantic size and the weight of pure gold used in its scupturing have all given rise to an assumption that Phra Buddha Mahasuwan Pathimakorn is the same as the golden Buddha image recorded in the Paa Tarl stone tablet of King Ramkhamhaeng the Great because it was a large gold Buddha image, and so significant to reign of this great monarch that it was referred to as part of Sukhothai history on the stone tablet.

Other evidence is that all Buddha images mentioned in the Paa

Tarl stone tablet were large. Phra Buddha Mahasuwan Pathimakorn of Wat Traimitrwittayaram is regarded as compatible in size to the golden Buddha image of the King Ramkhamhaeng period, and no other golden Buddha image of this size could be found elsewhere. Therefore, it is assumed that phra Buddha Mahasuwan Pathimakorn is the same as the golden Buddha image of the paa Tarl tablet.

Characleristics of Pure Sukhothai style buddha Images.

Sukhothai style Buddha images are divided into many periods and divisions. The central period or the major division is considered the highlight of pure Sukhothai style Buddha images, cast during the reign of King Ramkhamhaeng the Great. Major characteristics of Sukhothai style Buddha statues are a follows; -

1. Exquisite flame-like halo,

2. Embossed crown,

3. Soft hair between eyebrows,

4. Small hair cuels, with no band of hair edge,

5. Curved eyebrows,

6. Slender and pointed nose,

7. Thin lips with smiling expression,

8. Oval face,

9. Not so plump cheeks like those of Phra Buddha Chinaraj, but in good proportion with the oval face,

0. Tapering chin,

11. Lotus petal like earlobes,

12. Pierced earlobes, like those of Sukhothai citizens of King Ramkhamhaeng's period,

13. Circular bands around the neck,

14. Broad and muscular chest like that of a lion,

15. Broad shoulders, in appropriate proportion with the body.

16. Long arms, placed in the same style as elephant trunks,

17. Four fingers tips not of the same length, like those of human beings (those of Buddha images of later periods are of equal length),

18. Embossed nipples,

19. Forked and tapering robe ends, folded in creases, with the front robe end extending to the navel and the back one stretching to the base,

20. Sitting cross legged with both shins parallel to the ground and the soles lying flat suggesting liberation from all lustful desires and the curved rim of the outer robe,

21. Plain concave base,

22. Thin transparent robe,

23. Sitting in the position that creates an impression that Lord Buddha is present and thus stirs a sense of repect in worshippers,

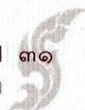
24. Left arm placed on the lap, and right arm pointing to the ground.

Despite being a seated statue, this image looks animate and its facial expression gives a feeling that it could talk to worshippers.

The physical characteristics of Phra Buddha mahasuwan Pathimakorn match with those of Buddha images created during the peak of Sukhothai art or King is assumed that phra Buddha Mahasuwan Pathimakorn is the same as the golden Buddha image of the paa Tarl tablet.

Characleristics of Pure Sukhothai style buddha Images.

Sukhothai style Buddha images are divided into many periods and divisions. The central period or the major division is considered the highlight of pure Sukhothai style Buddha images, cast during the

reign of King Ramkhamhaeng the Great. Major characteristics of Sukhothai style Buddha statues are asfollows ;-

Flame like halo,

Small hair curls , with no band of hair edge,

Curved eyebrows, slender and pointed nose, tapering chin,

Embossed crow and nipples,

Forked and tapering, folded in creases, Sitting crosslegged with both shins paralled to the ground.

The base of this statue is a plain concave platform, unlike that of the Chiengsaen style Buddha image, which is in the form of a plain convex base. It is noticeable that the central period or the major division of the Sukhothai style Buddha statues would not make use of lotus-petal bases. This form of base would be popular in the later period or the Phra Buddha Chinaraj division.

Characteristics of Phra Buddha Mahasuwan Pathimakorn or phra Suknothai Traimitr Golden Buddha image.

From careful examination of Phra Buddha Mahasuwan Pathimakorn, it is found that major physical characteristics of Lord Buddha can be seen in this statue from the top to the base as follows : -

1. Exquisite flame-like halo,
2. Embossed crown,
3. Soft hair between eyebrows,
4. Small hair cuels, with no band of hair edge,
5. Curved eyebrows,
6. Slender and pointed nose,

In 1801, after King Buddha Yodfah the Great (Rama I) established Bangkok as a new capital city of the Kingdom, he ordered his highranking officials to transfer ruinous Buddha images from various

deserted temples in Sukhothai, Sawankhalok, Pitsanulok, Lop Buri, and the ancient capitel of Ayutthaya to be installed in the inner and outer galleries around the ordination hall of Wat Phra Chetuponwimonmung-kalaram or Wat Pho, Taa Tien, Khet Phra Nakhon, Bangkok Metropolis. The plaster covered golden Buddha image was among those that were moved to Bangkok. It was later housed as a principal Buddha image in the ordination hall of Wat Chotanaram or Wat Phrayakri, Khet Yannawa, Bangkok Metropolis. In 1935, it was transferred to be seated at Wat Traimitrwittayaram, khet Sumpunthawong, because the plaster coating chipped off, it was found in 1955 that this was a pure golden Buddha image. In 1992, his Majesty the King bestowed an official name upon this golden Buddha image as Phra Buddha Mahasuwanpathimakorn.

All above mentioned is the history of Phra Buddha Mahasuwanpathimakorn or Phra Sukhothai Traimitr Golden Buddha image, which is believed to be the Golden Buddha image recorded in the paa Tarn stone tabled of Muang Sukhothai, oneof the most important heritages of King Ramkhamhaeng the Great the Scholarly Monarch of the Thais. At present, this statue is considered one of the worlds wonders.

สนใจพิมพ์เผยแพร่เป็นธรรมทาน

ติดต่อได้ที่ : **พระครูโสภณสุทธิวัฒน์** วัดไตรมิตรวิทยาราม โทร.๐-๒๖๒๓-๑๒๒๖

หรือที่ **บริษัท กราฟิคอาร์ตพริ้นติ้ง จำกัด**

๑๐๕/๑๙-๒๑ ถนนนเรศ เขตบางรัก กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

โทร. ๐-๒๒๓๓-๐๓๐๒-๕ แฟ็กซ์ ๐-๒๒๓๗-๕๙๔๕

E-mail : graphicart_printing@yahoo.com

นายสิทธิกาจ อัชวรานนท์ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ๒๕๔๙

ชินะปัญชะระคาถา

ของสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) วัดระฆังโฆสิตาราม

๑. ชะยาสะนากะตา พุทธา เชตะวา มารัง สะวาหะนัง
จะตุสัจจาสะภัง ระสัง เย ปิวิงสุ นะราสะภา

๒. ตัณหังกะราทะโย พุทธา อัฏฐะวีสะติ นายะกา
สัพเพ ปะติฏฐิตา มัยหัง มัตถะเก เต มุนิสสะรา

๓. สีเส ปะติฏฐิโต มัยหัง พุทโธ ธัมโม ทะวิโลจะเน
สังโฆ ปะติฏฐิโต มัยหัง อุเร สัพพะคุณากะโร

๔. หะทะเย เม อะนุรุทโธ สารีปุตโต จะ ทักขิเณ
โกณฑัญโญ ปิฏฐิภาคัส๎มิง โมคคัลลาโน จะ วามะเก

๕. ทักขิเณ สะวะเน มัยหัง อาสุง อานันทะราหุลา
กัสสะโป จะ มะหานาโม อุภาสุง วามะโสตะเก

๖. เกสโต ปิฏฐิภาคัส๎มิง สุริโย วะ ปะภังกะโร
นิสินโน สิริสัมปันโน โสภิโต มุนิปุงคะโว

๗. กุมาระกัสสะโป เถโร มะเหสี จิตตะวาทะโก
โส มัยหัง วะทะเน นิจจัง ปะติฏฐาสิ คุณากะโร

๘. ปุณโณ อังคุลิมาโล จะ อุปาลีนันทะสีวะลี
เถรา ปัญจะ อิเม ชาตา นะลาเฏ ติละกา มะมะ

๙. เสสาสีติ มะหาเถรา วิชิตา ชินะสาวะกา
เอเตสีติ มะหาเถรา ชิตะวันโต ชิโนระสา
ชะลันตา สีละเตเชนะ อังคะมังเคสุ สัณฐิตา

๑๐. ระตะนัง ปุระโต อาสิ ทักขิเณ เมตตะสุตตะกัง
ธะชัคคัง ปัจฉะโต อาสิ วาเม อังคุลิมาละกัง

๑๑. ขันธะโมระปะริตตัญจะ อาฏานาฏิยะสุตตะกัง
อากาเส ฉะทะนัง อาสิ เสสา ปาการะสัณฐิตา

๑๒. ชินาณาวะระสังยุตตา สัตตัปปาการะลังกะตา
วาตาปิตตะทิสัญชาตา พาหิรัชฌัตตุปัททะวา

๑๓. อะเสสา วินะยัง ยันตุ อะนันตะชินะเตชะสา
วะสะโต เม สะกิจเจนะ สะทา สัมพุทธะปัญชะเร

๑๔. ชินะปัญชะระมัชฌัมหิ วิหะรันตัง มะหีตะเล
สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ เต มะหาปุริสาสะภา

๑๕. อิจเจวะมันโต สุคุตโต สุรักโข
ชินานุภาเวนะ ชิตุปัททะโว
ธัมมานุภาเวนะ ชิตาริสังโฆ
สังฆานุภาเวนะ ชิตันตะราโย
สัทธัมมานุภาวะปาลิโต จะรามิ ชินะปัญชะเรติ.

คำแผ่เมตตา

สัพเพ สัตตา

สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันหมดทั้งสิ้น

อะเวรา

จงเป็นสุขๆ เถิดอย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย

สัพเพ สัตตา

สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันหมดทั้งสิ้น

อัพยาปัชฌา

จงเป็นสุขๆ เถิด อย่าได้เบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย

สัพเพ สัตตา

สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันหมดทั้งสิ้น

อะนีฆา

จงเป็นสุขๆ เถิด อย่าได้มีความทุกข์กายทุกข์ใจเลย

สัพเพ สัตตา

สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันหมดทั้งสิ้น

สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

จงมีความสุขกายสุขใจ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด ท่านทั้งหลายที่ท่านได้ทุกข์ ขอให้ท่านมีความสุข ท่านทั้งหลายที่ท่านได้สุข ขอให้สุขยิ่งๆ ขึ้นไป

สัพเพ สัตตา

สัตว์ทั้งหลายที่เกิดเป็นชะลาพุชะที่เกิดเป็นอัณฑะชะ ที่เกิดเป็นสังเสทะชะ ที่เกิดเป็นโอปปาติกะ จงมารับกุศลผลบุญให้ถ้วน ทั่วทุกตัวสัตว์ เทอญ.

เจ้าภาพพิมพ์หนังสือ

ครั้งที่ ๕ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๑

คุณพ่อวิเชียร - คุณแม่สำรอง วันพิรัตน์ และครอบครัว

คุณสมศักดิ์ - ฐิติรัตน์ รุ่งอนันต์ชัย และครอบครัว

คุณสมจินตนา ชื่นเฉลิมพงษ์

คุณอริยพงศ์ วงศ์วริษรา

ร้านเชลซี (Chelsea Hair Shop)

คุณศุภกิจ สิงหบุตร (Mr.Suphakij Singhaboot)

คุณสมจิตร์ สิงหบุตร

คุณอุ่นซังหลั่ง แซ่หุ่น

คุณรัชนี ศิระเลิศ

คุณนิติธร เธียรดุสิต

คุณโชคชัย บุญวรเมธี

คุณสรัญญา เอียการนา

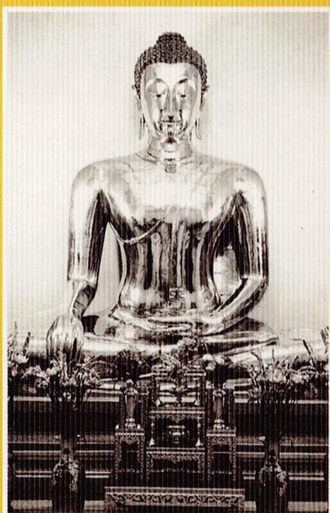
คุณคชาภา ตันเจริญ (มดดำ)

คุณเอ๊

คุณกังวาน - อังคณา กังวานพรศิริ

คุณวัลลภ กังวานพรศิริ

บริษัท กราฟิคอาร์ตพริ้นติ้ง จำกัด

ปูชนียวัตถุที่มีคุณค่ามาก
เป็นพระพุทธรูปทองคำแท้ศตวรรษที่ ๑๕
หนัก ๕ ตันครึ่ง สูง ๓.๐๔ เมตร
ประดิษฐานอยู่ที่วัดไตรมิตรวิทยาราม กรุงเทพมหานคร
มีมูลค่าประมาณ ๒๘.๕ ล้านปอนด์